

BŘEZEN: MĚSÍC KNIHY
Rozhovor: Vršovické knihkupectví
ČTĚTE NA STRANĚ 5

DUBEN: MĚSÍC BEZPEČNOSTI
Rozhovory s policisty
ČTĚTE NA STRANĚ 6

90. léta u nás ve škole!

Jako každý měsíc, i tento, se náš školní parlament dohodl na nové výzvě. Tentokrát to byl **návrat do 90. let,** který odhlasovali téměř všichni členové školního parlamentu. 90. léta byla opravdu velmi **barevná a bláznivá**. Překvapilo nás, kolik dětí takto bláznivě přišlo oblečeno do školy. Žačky i některé paní učitelky měly ve vlasech spoustu barevných sponek a skřipečků. Úžasné byly také vysoce vyčesané culíky s barevnými gumičkami. Výrazné náušnice také rozhodně nechyběly, stejně tak jako **džínové košile, bundy, kalhoty do zvonu či barevné legíny.** U některých žáků byly k vidění kšiltovky, sluneční brýle nebo dokonce walkmen, což byl přenosný hudební přehrávač. Jednoho žáka jste mohli potkat v převlečení za starý 90tkový počítač s disketou a hrou Mortal kombat. Jiný byl převlečen zase za dobové auto, které měl vyrobené z papírové krabice. Kreativitě se tedy rozhodně meze nekladou! Celou atmosféru 90. let podtrhlo překvapení na velkou přestávku. **Z rozhlasu se začaly hrát ty největší hity těchto let.**

Co nás ale opravdu překvapilo bylo to, že móda 90. let se opět vrací a spousta našich spolužáků se vlastně vůbec nemusela „převlékat“, protože ten styl je pořád stejný. Styl 90. let byl ovlivněn sociálními náladami a popkulturou. Mladí lidé byli unaveni módou, kterou znali jejich rodiče - konzervativní a opatrnou. Mnozí z nich se začali bouřit proti nadměrné spotřebě a zastaralým konvencím. Čerpali inspirace ze vzkvétající tehdy rozmanité popkultury – hudební scény, televizních a hollywoodských hvězd a (nyní kultovní) supermodelek. Oblečení bylo „oversize“, barevné a bláznivé, stejně tak jako účesy tehdejší doby.

Zajímá vás, co se nosilo za účesy v devadesátkách? Tady máte nějaké příklady účesů z devadesátek, možná dokonce začnete nějaké nosit.

1.Rachel

Sestřih, který je ve předu krátký a vzadu je dlouhý po ramena. Tento účes jednu dobu nosila Rachel z oblíbeného seriálu Přátelé.

2. Motýlí střih

Dlouhé vlnivé vlasy, které jsou malinko ostříhané. Jsou rozevláté, často ozdobené skřipečky nebo motýlky

ve vlasech.

3. Zvlněné vlasy

Prostě pořádně vlnité vlasy, které vám udělají hřívu!

4. Baby Spice
Dva vysoké culíky a ofina.

5. Swoop Bang

Kudrnaté vlasy, které si dáte do jakéhokoliv účesu.

Autor: Rouálie Schmidová a Andrea Mičánková

Den učitelů

Na den učitelů jsem si vyzkoušela učit ve třídách 1. A a 4. B. Pro prvňáčky jsme si připravily povídání o Velikonocích, zvyky, které museli přiřadit ke správnému svátku, zpívání velikonoční koledy a odměnu, kterou jsme jim rozdaly, když zpívali. Učení mě moc bavilo, prvňáčci byli moc hodní a poslušní.
U čtvrťáků to bylo trošku těžší. Více zlobili. Na začátku jsme si zahráli matematického krále, který děti bavil. Potom jsme jim rozdaly pracovní listy s příklady a slovními úlohami, které pro děti nebyly problémem. Pak jsme příklady napsaly na tabuli a vysvětlily jsme si to. Myslím, že učitelé to učení mají těžké, ale být učitelem je na druhou stranu zábava.

Vyzkoušela jsem si učit na den učitelů v 2.B. Pro druháčky jsem si připravila spíše slovní aktivity, například slovní fotbal s hláskováním, hledání chyb v diktátu z tabule, určování měkkých a tvrdých souhlásek. Musím říct, že zkusit si takhle na jednu hodinu není nic těžkého a je to zábavné, ale učit děti každý den více hodin mě přesvědčuje, že tahle práce asi není nic pro mě. Některé děti se nedokázaly soustředit a je velmi těžké všechny děti utišit. Jinak byli velmi šikovní a hodní, jen je kazila ta nesoustředivost.

Učil jsem třídu 5.A se spolužákem Tadeášem Florianem a říkám vám na rovinu, kdyby tam nebyl, tak by ta hodina byla o ničem. Učili jsme hodinu matematiky a konkrétně téma desetinná čísla. Na začátku hodiny jsme dali nějaké online matematické hry, které jsme si předem připravili. Následoval pracovní list, který jsme počítali spolu, protože jsme si chtěli být jisti že to chápou všichni. Poté jsme ji začali vysvětlovat násobení a dělení 10, 100, 1000. Na závěr hodiny jsme dali hru na desetinná čísla, takzvaná hra na krále, kde děti dostali do dvojice příklad, který museli vyřešit a ten kdo to vyřešil jako první tak vyhrál. Hodina utekla velice rychle, jak jsem si na začátku myslel, že to vše bude tak na 20 minut, tak nakonec se to natáhlo. Na závěr chci říct, že to byl skvělý zážitek, ale vím, že práce učitele je velice náročná. Jenom na 1 hodinu jsme se připravovali zhruba jeden celý den, takže připravovat se každý den na 5 vyučovacích hodin my přijde velice náročné. Takže proto bych práci učitele dělat nechtěl, ale smekám klobouk pro všechny učitele, teď vím, jak je to těžké.

Den učitelů tady na naší škole se slaví tak, že žáci si můžou zkusit roli paní učitelky nebo pana učitele. Já s mojí kamarádkou jsem učila 1.A a moc jsme si to užili. Musím uznat že je to docela těžký být učitelkou, ale bylo príma si to zkusit. Děti byli moc hodné a krásně se snažily.

Přišla jsem do třídy převlečená za Hermionu, pozdravila jsem třídu a šla jsem za katedru. Měla jsem dobrý pocit, vše jsem měla dobře připravené. Prvně jsem všechny rozdělila do čtyř bradavických kolejí a hráli jsme famfrpál. To spočívalo v tom, že jsem napsala na tabuli příklady pod sebou a ta kolej, co to dřív správně vypočítala, vyhrála. Pak jsem rozdala test na zkoušky NKÚ. Na konci jsem dala každému bonbon. Jedna žákyně se pořád dožadovala bonbonu. Řekla jsem ji ne tolikrát, že když se mě zeptala po 100, tak už jsem praštila do katedry. Sice mně to bavilo, ale učitelka bych být nechtěla.

Na naší škole se slaví den učitelů tak, že v ten den ve škole neučí učitelové ale studenti. Já jsem učil s kamarády, 4.A na hudebku a dopadlo to dobře. Tak mám pro vás šest typů na příští rok:
Domluvit se, kdo třeba vytiskne papíry a co v hodině budete dělat. Když se stane něco, co jste nečekali, nepanikařte. Když se stane něco takového jako v typu 2, tak vymyslete plán B.
Když vás žáci nebudou poslouchat, nekřičte na ně. Pochvalte, když bude potřeba. Udělejte pro ně nějakou zábavu.

Autor: Anežka Žížová, Rozálie Schmidová, Štěpán Vích, Mariana Rútová, Ema Němcová, Karel Filip

8.3. Mezinárodní den žen

foto: Primazeny.cz

Historie Mezinárodního dne žen pochází z dob, kdy se se ženami zacházelo velmi rozdílně než s muži. Muži měli totiž pocit, že jsou prostě lepší. A už toho měly ženy dost, že nemají kontrolu nad svými penězi a nemají žádný respekt. Tehdy nemohly ani volit. Dokud se to všechno nezměnilo...
V roce 1848 Elizabeth Cady Stanton a Lucretia Mott organizovaly první dohodu v New Yorku. Společně požadovaly občanská, sociální, politická a náboženská práva pro žen. V roce 1908, 28. března, v New Yorku se objevilo 15 000 žen v rušných ulicích, které požadovaly kratší pracovní dobu, lepší plat a volební právo. V tento den byly ženy skutečně vyslyšeny. Tak dlouho se s nimi zacházelo hrozně, a teď toho měly dost. Byla to americká socialistická strana, která o jeden rok později vyhlásila první mezinárodní den žen. To inspirovalo německé delegáty na Mezinárodní socialistické ženské konferenci v roce 1910, aby navrhli, aby byl každoročně organizován „zvláštní den žen“. Poté, co ženy získaly volební právo, byl Mezinárodní den žen vyhlášen státním svátkem 8.března. Web internationalwomensday.com byl založen v roce 2001. Web byl spravován britskou marketingovou firmou Aurora Ventures s firemním sponzorstvím. Každý rok se na Den žen věnují nějakému jinému tématu. Letos bylo téma ,,Inspirujte inkluzi.“
Fialová, zelená a bílá jsou barvami Mezinárodního dne žen. Fialová znamená spravedlnost a důstojnost a loajálnost k věci. Zelená symbolizuje naději. Bílá představuje čistotu. Barvy pocházejí ze Sociální a politické unie žen (WSPU), která byla založena ve Velké Británii v roce 1908. Mezinárodní den žen je oficiální svátek v mnoha zemích světa.
Autor: Elizabeth Malinowska

11.3. Mezinárodní den mozku

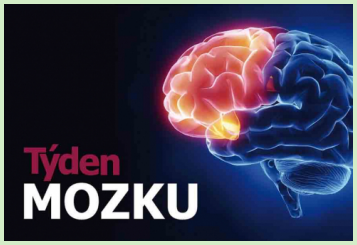

foto: FFUK.cz

V týdnu 11. - 17.3. se konal již 25. ročník Týdne mozku, festivalu věnovaného nejnovějším objevům a ve výzkumu mozku. Tato celosvětová akce, která se v České republice koná pod záštitou Akademie věd ČR, si klade za cíl přiblížit široké veřejnosti fascinující svět lidského mozku a jeho fungování. I tento ročník 2024 nabídl pestrý program pro všechny věkové kategorie. Návštěvníci se mohli zúčastnit přednášek, interaktivních workshopů, zábavných experimentů a mnoha dalších aktivit. Mezi hlavní témata letošního ročníku patřily:

Výzkum Alzheimerovy choroby a dalších neurodegenerativních onemocnění
Vliv stresu na mozek
Neurověda vzdělávání a učení
Vývoj mozku u dětí a dospívajících
Mozek a technologie

Týden mozku se těší stále větší popularitě. V roce 2024 se festivalových akcí zúčastnilo několik tisíc lidí. To svědčí o rostoucím zájmu veřejnosti o poznávání lidského mozku a jeho fungování. Týden mozku hraje důležitou roli v popularizaci neurovědy a zvyšování povědomí o významu výzkumu mozku. Festival pomáhá široké veřejnosti porozumět tomu, jak mozek funguje a jak můžeme tento fascinující orgán chránit a udržovat v kondici.

Na 26. ročník festivalu se můžete těšit v termínu 10.–16. března 2025.

Autor: Štěpán Vích

15.3. Mezinárodní den mořčat

15. března je světový den mořčat. Mořče si lidé často pletou s křečkem nebo dokonce i s myší. Moje kamarádka má mořče jménem Einstein a já tento článek píšu pro něho. Světový den mořčat slavíme díky **mořčeti Knoflíčkovi druhém.** Knoflíček pochází ze šlechtického rodu AndyMar. Mořče domácí patří mezi hodně oblíbené domácí mazlíčky a to převážně v Severní Americe a v Evropě. Když se mořčata chovají v domě, dosahují hmotnosti 800 až 1250 g, jsou ale některé výjimky, kdy mořčata váží až 1800 g, ale mají délku těla 20 až 36 cm. Páření probíhá v době říje trvající 24 hodin, samičce se rodí jedno až šest mláďat s průměrnou porodní váhou 90 g. Mláďata porodí většinou v noci nebo brzy ráno, není to vždy tak. Mořče domácí pochází z divokého mořčete. Ještě před tím než dobyli Jižní Ameriku, tak Španělové mořčata jedli (mořčata se jedí i teď). V té době se už docela často chovala mořčata jako mazlíčci dětí. Mořčata se také používala jako **obětní zvířata**, kněží z jejich vnitřností věštili budoucnost a ukládali je do hrobů zemřelých. Vědci už našli několik mumifikovaných mořčat nalezená ve vykopávkách inckých sídlišť. Mořčata se ale také **mezi sebou dorozumívají. Víte jak?**
Kvíkání – mořče chce pozornost, chce jíst; kvíkají také mláďata které chtějí matku
Bublání či cvrkání –znamená to spokojenost, klid; bublají i samice v říji
Cvakání zubů – značí hrozbu, strach, hněv
Pískání – pískání je pro ně něco jako naše řeč
Rumba – tanec, kterým naznačuje samec zájem o samici, samec se pohybuje při rumbě pomalu, napnutý a vydává jakési mručení
Zívání –zívání znamená spokojenost či únavu, podle jiných zdrojů výraz podřízenosti po boji

Autor: Ellen Víchová

22.3. Mezinárodní den tuleňů a lachtanů

foto: Wikipedie.cz

Víte, že existuje i Den tuleňů je 22.3? **Tuleň obecný** je jeden z nejrozšířenějších druhů tuleňů. Obývá pobřežní vody severní strany polokoule. Od mírného pásu až po polární oblasti. Stanoviště **lachtanů** tvoří pobřežní vody. Tuleň obecný se vyskytuje na severní straně polokoule v pobřežních vodách Atlantiku, Pacifiku, Baltu, a Severního moře. Kromě toho se tento den slaví i **den velryb**. Věděli jste, že když se velryby narodí, tak neumí plavat? Velryby mohou měřit až 30 metrů a vážit až 200 tun. Při migraci, ke které dochází na jaře a na podzim, se velryby Grónské rozdělují do skupin čítajících maximálně 14 jedinců.
Každá migrující skupina vykazuje migrační vzorce závisící na nabídce potravy.
Lachtan obecný samec měří 1,8 metrů a samice 1,45.
Tuleň obecný je latinsky phoca vitulina.
Lachtan ušatý či lachtan Stellerův je latinsky eumetopias jubatus.
Lachtan jižní latinsky je arctocephalus tropicalis

Nevěděla jsem, že tento den existuje, ale chtěla bych ho slavit. Oslavíte ho také?

Víte, která paní učitelka má moc ráda tuleně a lachtany?

Autor: Ema Němcová

4.4. Mezinárodní den mrkve

foto: Wikipedie.cz

Věděli jste, že existuje i den, který je věnovaný mrkvi? Tento mezinárodní den připadá na 4. dubna. Mrkvoví nadšenci se rozhodli zpopularizovat svojí oblíbenou zeleninu, tak že udělali mezinárodní den mrkve, anglicky **International Carrot Day**. Mezinárodní den mrkve vznikl v roce 2003. Mrkvové oslavy se každý rok konají například ve Velké Británii, Francii, Švédsku, Itálii, Austrálii, Japonsku a Rusku. Tradiční oslava má mrkvové jednohubky, saláty a dorty. Jako pití se podává mrkvový džus a různé limonády doplněné mrkví nebo mrkvové „shots“. V tento den je hodně důležité i oblečení. Milovníci mrkve si oblékají speciální kostýmy ve tvaru mrkve nebo oranžový dlouhý frak se zeleným kloboučkem. Věděli jste, že **mrkev pochází z jižní Asie a původně byla fialová?** Z mrkve si můžete upéct třeba výborný mrkvový koláč.

Na mrkvový koláč budete potřebovat:

4 vejce
1 a ¼ hrnku oleje
2 lžíce mléka
50g másla
2 hrnky polohrubé mouky
2 hrnky cukru (klidně I třtinový)
3 lžičky kypřícího prášku
3 lžičky skořice
Špetka soli
3 hrnky nastrouhané mrkve (cca 6 větších mrkví)
Rozinky, vlašské či jiné oříšky

Náplň:
200g lučiny
Citronová kůra
½ šťávy z citronu
½ hrnku práškového cukru

Postup:
Do mísy si hodíme všechny mokré suroviny a metličkou je promícháme dohromady (mléko, olej, žloutky a rozpuštěné máslo). Pak tam přidáme skořici,

foto: peceni.cz

cukr, prášek do pečiva a postupně vmícháme mouku a nakonec i mrkev. Tuto směs pak vlijeme do vymazaného a vysypaného pekáčku. Koláč se peče přibližně čtyřicet minut na 180 °C a nejspolehlivější kontrolou je do koláče píchnout špejlí asi po 30ti minutách.

Autor: Andrea Mičánková

22.4. Mezinárodní den Země

foto: Uciteleucitelum.cz

Den země je každoroční celosvětová událost, která se slaví 22.dubna a je zaměřená na propagaci životního prostředí. U zrodu Dne země stál americký senátor za stát **Wisconsin Gaylord Nelson**, který v roce 1970 pověřil studenta Harvardovy univerzity Davida Hayese, aby uspořádal sérii výukových programů a protestních setkání, které měly rozproudit debatu o nutnosti ochrany životního prostředí, čímž byly položeny základy pro vznik Dne země. Poprvé byl den země oslavován v roce 1970 ve Spojených státech na dvou tisících univerzit, zhruba v deseti tisících základních a středních škol a ve stovkách komunit po celých Spojených státech. Akce se zúčastnilo celkem 20 milionů Američanů.
V současnosti probíhá

foto: Wikipedie.cz

každoročně ve více než 193 zemích z celého světa a jeho koordinováním byla pověřena organizace Earth Day Network, která má za cíl upozornit na dopady ničení životního prostředí a připomenout důležitost jeho ochrany. Česká republika se k oslavám Dne Země poprvé připojila **až v roce 1990.** Tento svátek se každoročně slaví 22. dubna, tedy jen 8 dní před pálením čarodějnic. Od roku 1990 se ke slavení svátku přidal celý svět a 22. duben byl prohlášen za mezinárodní Den Země. V tento den se konají nejrůznější ekologické akce. Rovněž probíhají i demonstrace za odstranění klecových chovů pro slepice, v lepších podmínkách i více snášejí. Den země teprve bude, ale co pro zemi můžeme udělat, aby byla pořád tak krásná a plná lesů a rostlin? Tak tady jsou nějaké nápady pro zamyšlení, co bychom mohli udělat pro zemi a jak šetřit přírodu. Mohli byste v obchodě používat vlastní látkové sáčky místo plastových, co najdeme v obchodě a třídit odpad. Doufám že se nad tím trochu zamyslíte.

Autor: Mariana Rútová

Výzva jménem Zero waste

foto: wi

Znáte pojem zero waste neboli nulový odpad? Vyzkoušejte nevyprodukovat žádný odpad! Jak dlouho to vydržíte?

Den 1
Myslel sem si, že to bude velmi těžké, ale stačilo se zamyslet, jak by naše planeta Země vypadala, kdyby se nikdo nezajímal o odpad, který vylučuje, a pak to šlo jako po másle. Hned po obědě ve školní jídelně jsem s tím začal, třídil jsem, nepil z PET lahví, no prostě jsem se snažil vyvarovat plastu. Večer jsem si zapsal do hlavy, čemu se mám vyvarovat a co nemám nakupovat.

Den 2
Když jsem přišel ze školy domů, tak jsem si vzal s sebou plátěnou tašku a šel jsem nakoupit kapesníky, protože ve třídě došly. Šel jsem do drogérie Dm a asi půl hodiny jsem hledal kapesníky, které šetří přírodu. Potom, co jsem je našel, jsem šel domů dělat úkoly.

Den 3
Tenhle den byl úplně normální a nevyprodukoval jsem žádný odpad.

Den 4
Už to začíná být čím dál těžší, vzpomenout si na to, čemu se musím vyhnout a co nekupovat, ale nevzdám se ani u čtvrtého dne.

Den 5
Už je to hodně těžké, protože před tím, než jsem začal s tou to výzvou, jsem měl zvykem si brát papírové ubrousky z jídelny a zvyky se těžko prolomují. Nevím, jestli by se to počítalo jako plýtvání, ale lepší je neriskovat.

Den 6
Výprava se skautem, hodně chození a větší riziko plýtvání, ale zvládnul jsem to.

Den 7
Tento den byl lehký a nic důležitého se nestalo, odpad jsem nevyprodukoval.

Den 8
V tomto dni jsem omylem vypotřeboval odpad, ale i tak se nevzdám! A i v následujících dnech se budu snažit vyprodukovat co nejméně odpadu.

Pro čtenáře, kteří i potom to článku nepochopili, co znamená zkouška Zero waste. Zkouška Zero waste je o tom, vyprodukovat málo odpadu, nejlépe žádný. Doporučuju tuto výzvu, je to skvělý pocit. Udělejte něco takového pro naši planetu!

Autor: Karel Filip

29.4. Mezinárodní den tance a rozhovor s Anežkou Markovou

foto: Jana Wagnerová

Mezinárodní den tance se slaví 29.dubna a slaví se na památku narození velkého tanečního reformátora Jeana Georgese Noverrea. Pojďme se společně podívat na vývoj tance napříč staletími.

Co se tančilo v pravěku:
Šamanský tanec, komunitní tanec
Co se tančilo ve starověkém Egyptě:
Gymnastický tanec s akrobatickými prvky, náboženský tanec, pohřební tanec, groteskní tanec, dramatický tanec, válečný tanec
Jak se tančilo ve středověku:
Když se tančilo v zámcích nebo na hradech, šlechta si většinou pozvala komedianty nebo kejklíře
Klasické tance/Standarntní tance:
Valčík, Tango, Waltz, Quickstep, Foxtrot, Blues, Slowfox...
Latinsko-americké tance:
Cha-cha(čte se Čača),Rumba, Samba Paso doble, Jive...

I na naší škole je mnoho skvělých tanečníků a tanečnic, mezi které patří i hvězda každého školního plesu Anežka Marková z 8.B, kterou jsme vyzpovídali do dubnového čísla našeho časopisu.

Ahoj Anežko, známe tě ze školy, ale můžeš se nám krátce představit? Do jaké třídy chodíš? Jaké jsou tvé koníčky?
Dobrý den, jmenuji se Anežka Marková, chodím do 8.B a v podstatě mým jediným koníčkem je tanec, ale ráda i peču a vařím.

Jak dlouho se už věnuješ tanci a od kolika let si myslíš, že je dobré začít tancovat?
Tanci se věnuji šest až sedm let.

foto: Anežka Marková

Určitě si myslím, že je dobré začít na přelomu sedmi, osmi let, ale samozřejmě záleží na daném člověku a na jaké úrovni se tomu chce věnovat. Jde o to, jestli se rychle naučíte nové věci, máte dobrou pohybovou paměť a jste pružný a pohyblivý člověk.

Co bys doporučila začínajícím tanečníkům?
Doporučila bych, obzvlášť těm, kteří začínají v pozdějším věku, aby to nevzdávali, když to nepůjde, protože tanec je doopravdy těžký sport a věřte mi, uděláte tak milion chyb. Někdy se zaseknete a myslíte si, že už to nejde dál, ale jde, akorát to chce čas.

Jakému druhu tance se věnuješ? Můžeš nám je trochu přiblížit?
Věnuji se společenským, sportovním tancům. Rozdělují se na standardní a latinskoamerické tance a tancují se v páru, muž a žena.

Co tě na tanci baví a je vůbec něco co ne?
Tohle je pro mě osobně dost těžká otázka, protože i když tanec miluju a baví mě na něm v podstatě všechno, tak jsou chvíle, kdy jsem vyčerpaná, unavená a mám chuť odejít a nevrátit se na parket, ale nejde to, už jsem si párkrát ověřila, že nezvládnu netancovat, ale rozhodně to není procházka růžovou zahradou.

Tanec je sport, který je nesmírně náročný. Jak často míváš tréninky a vystoupení?
Tréninky mívám čtyřikrát do týdne a když je období

foto: Jaromír Zubák

velkých soutěží jako například Mistrovství České republiky, tak máme i víkendové soustředění. Soutěže máme průměrně třikrát do měsíce.

Musíš se kromě tance věnovat i nějakému jinému sportu? Jde takto náročný trénink spojit se školou? Stíháš všechno to učení a úkoly?
Nevěnuji se jinému sportu, a ani by to jinak nešlo, protože tanec pro mě není vlastně ani koníčkem, je to součást mého života. Je to hodně těžké, protože tréninky mám až do večera a pak musím ještě dělat školu, ale musím to zvládnout, jestli nechci mít špatné známky. Takže se snažím, co nejvíc dávat pozor o hodinách, abych se nemusela na testy učit doma, ale ne vždy to jde.

Pochlub se nám, jaké jsou tvé dosavadní úspěchy?
Se svým tanečním partnerem máme v obou kategoriích taneční třídu A, což je druhá nejvyšší třída. Měli jsme dobré výsledky na větších soutěžích a na menších už jsem několikrát se svým bývalým partnerem vyhrála.

Máš nějaké sny a cíle, kam chceš směřovat? Chceš se tanci věnovat na profesionální úrovni?
Řekla bych, že už tancuji na profesionální úrovni, ale cílů mám ještě mnoho. Hlavně si přeji, aby mě to nepřestalo bavit a abych z toho měla stále radost.

Můžeme se těšit na tvé vystoupení na školním plese?
Určitě na plese ráda zatancuji, tak snad můj taneční partner bude souhlasit

Autor: Johana Lachnitová a redakce

Březen: Měsíc knihy

HISTORIE KNIH
Knihy byly v minulosti využívány hodně na roznášení zpráv a příběhů. Papyrus (papír, který se používal okolo 1100 po Kr.) se přestal okolo 14. století používat a místo toho se do knih začal dávat papír, který původně pochází z Číny. Ještě než se objevil knihtisk, tak se knihy psaly ručně, takže mít knihy bylo opravdu vzácné. Knihy byly také opravdu drahé, a od každé knihy a bylo vyrobeno jenom pár kusů. V raném středověku si knihy mohla dovolit jen církev, univerzity a bohatí. V polovině 15.století začaly být knihy v západní Evropě vyráběny blokovým tiskem. Když Johann Gutenberg v 15. století udělal knihtisk s kovovými pohyblivými literami, knihy začaly být levnější a hodně dostupné. Odhaduje se, že před tím než byl tiskařský list, tak se v Evropě se vytvořilo ročně jen asi 1000 různých knih. Knihtisk udělal obrovskou změnu. Potom co byl knihtisk vyroben, mohlo být najednou jedné knihy statisíce kusů. Potom byly knihy víc dostupné a levné, takže mohl mít knihy každý. Potom už se knihtisk jen zlepšoval.

Autor: Andrea Mičánková

ROZHOVOR S PANÍ KNIHKUPKYNÍ Z VEŠOVICKÉHO KNIKKUPECTVÍ
Naši investigativní novináři, Rozálie Schmidová a Karel Filip, se vydali do Vršovického knihkupectví vyzpovídat naši oblíbenou paní prodavačku.

Dobrý den, děkujem**e, že jste si na nás udělala čas a souhlasila s rozhovorem. Jak jste se k této práci dostala?**
Vystudovala jsem chemii, ale nakonec mě osud zavál do knihovny, a pak i do knihkupectví

Jak dlouho děláte tuto práci?
Zhruba 20 let.

Chtěla jste od mala pracovat v knihkupectví? Pokud ne tak kde?
Chtěla jsem být veterinářkou nebo ošetřovatelkou v Zoo, ale zvířata jsem našla i v knihách....

Přečetla jste hodně knih? Případně kolik?
Tohle opravdu nedokážu říct, četla jsem si už jako malá. Čtu nějakých 51 let, je to tedy opravdu spousta knížek .

Baví vás číst? Je to váš koníček?
Ano, když to knihkupce nebaví, tak to není ono.

Máte nějakou neoblíbenou knížku?
To se přímo nedá říct, ale nemám ráda životopisy lidí, kteří nemají co říct.

Čtete si, když zrovna nemáte zákazníky?
Nemáme na to vůbec čas. Zvládáme jen nějakou obrázkovou knížku pro úplně malé děti .

Čtete si dětské knížky, abyste malým zákazníkům poradila? Baví vás vůbec?
Ano, mám je moc ráda, nečtu je jen kvůli tomu, abych dětem poradila. Dobrá dětská kniha musí bavit i dospěláka.

Máte nějakého oblíbeného spisovatele - spisovatelku?
Mám moc ráda Jamese Herriota, Gerlda Durrela a Terryho Pratcheta a všechny jejich knihy. Dá se k nim kdykoliv vrátit a vždycky potěší.

Chtěla byste napsat nějakou knížku nebo jste ji napsala? Případně jakou?
Nemyslím si, že bych měla být spisovatelkou, nebyla bych dost dobrá. Píšu si jen občas básně do šuplíku.

Máte nějakou hodně oblíbenou knížku?
Mám jich víc, ale i kvůli vzpomínkám na maminku je to nejspíš Vejce a já.

Jaká je vaše nejdelší knížka, kterou jste přečetla?
Já čtu docela rychle, takže mi tlustá kniha nevadí, ty nejdelší měly asi okolo 1000 stran.

Doporučila byste nám nějakou dětskou knížku?
Záleží na tom, co rádi čtete, vybrala bych raději každému knihu na míru.

Jaká je nejprodávanější dětská knížka?
Bude to asi Malý princ a dobrodružství Harryho Pottera a u nás je teď nejspíš velmi oblíbený Dobrodruh.

Autor: Rozálie Schmidová a Karel Filip

ANKETY O KNIHÁCH
Čtení knih je oblíbený koníček spousty lidí. Rozhovory o knížkách vám můžou pomoct s hledáním knihy a nebo s tím, co si v knihkupectví koupit nemáte. Jaké jsme si připravili otázky?

1. Jaká je tvoje nejoblíbenější knížka?
2. Jaká je nejhorší knížka kterou jsi četl?
3. Jakou nejdelší knížku jsi přečetl?
4. Jaký je tvůj oblíbený žánr?
5. Jakého spisovatele či spisovatelku máš nejraději?

Rozálie Schmidová 5.A
1. Moje nejoblíbenější knížka je asi Dobrodruh.
2. Nemám doma moc knížek, které nemám ráda, ale asi se mi nejméně líbil komiks Baletní škola.
3. Nejdelší knížku jsem četla Alea dívka moře.
4. Můj oblíbený žánr je komedie.
5. Mám ráda J.K. Rowlingovou a Davida Walliamse.

Paní učitelka Dynterová
1. Moje nejoblíbenější knížka je Harry Potter a kámen mudrců.
2. Nelíbila se mi knížka Pán much.
3. Nejvíc stránek měla Neklidná krev.
4. Můj nejoblíbenější žánr je triller.
5. Mám nejraději J.K. Rowling.

Andrea Mičánková 5.A
1. Má nejoblíbenější knížka je Deník malého poseroutky.
2. Mám ráda většinu knížek, které jsem četla.
3. Nejdelší knížka byla asi Ledová obluda.
4. V knížkách asi komedii.
5. Mám ráda Davida Walliamse.

Laura Suchánková 5.A
1. Ty jo asi Královny ošklivek
2. Asi Tajemství ztracené kočky. Byla to hrozná nuda.
3. Artičoková srdíčka byla to fakt bichle
4. Detektivka
5. Davida Walliamse. Sice jsem od něho četla jen dvě knížky, ale jeho smysl pro humor je super.

Kateřina Nováková 5.A
1.Moje oblíbená knížka je Babička drsňačka
2. Nejhorší knížka, kterou jsem četla, je Sesterstvo 2.
3. Je to nejspíše opět Babička drsňačka
4. Nejradši mám komedie
5. Nejradši mám Davida Walliamse

Karel Filip 4.C
1. Asi Pán prstenů nebo Harry Potter
2.Nejspíše Deník malého poseroutky
3. To byl asi Harry Pottera Ohnivý pohár
4. Fantasy určitě
5. J.K. Rowling a J. R. R. Tolkien

Paní učitelka Kačírková
1.Moje nejoblíbenější knížka jsou Děti z Bulerbinu od Astrid Lindgrenové, protože jsem to četla jako malá a teď to čtu svým dětem
2. Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války (Pan zástupce Taller dodává, že knihu také nemá v oblibě)
3. Jako nevím jednu knihu, ale asi jak jsem četla nějakou trilogii, tak třeba Milenium to bylo určitě přes 1500 stran
4. Mám ráda detektivky, ale i takové oddechové knihy ze života
5. Poslední dobou ráda čtu Patrika Hartla

Pan učitel Jehlička
1. Asi Na Západní Frontě klid
2. Já čtu jen ty dobré
3. Asi Harry Potter a Fénixův řád
4. No já jich čtu více, ale mohl bych vám říct které nemám rád, například moc nemusím detektivky
5. Nemám žádného konkrétního

Justýna Doležalová 4.A
1. Asi Nejhorší děti na světě, Nejhorší rodiče na světě a Nejhorší učitelé na světě
2. Já jsem asi žádnou špatnou knížku nečetla
3. Nejdelší bude asi Nejhorší rodiče na světě
4. Komedie
5. Nejradši mám Davida Walliamse

Pan školník Pešek
1. Velmi zajímavá knížka je Zasvětcení
2. Nepamatuji si
3. Zajatci pardálí soutěsky měla 700 stran a bylo mi asi 17 let
4. Asi seberozvoj nebo science
5. Dan Fogelman

Isabel Eichlerová 4.A
1. Moje nejoblíbenější knížka bude nějaká manga (japonský komiks)
2. O hasičské cisterně to je knížka mého bráchy
3. Nejdelšího jsem přečetla asi Harryho Pottera
4. Mám ráda knihy o zvířatech, ale mám ráda i akční
5. Tak třeba J. K. Rowling

Autor: Kateřina Dominiková, Anežka Žížalová

Rozhovor s kapitánkou mravnostního oddělení Věrou Kirchnerovou

foto: Věra Kirchnerová

S rozhovorem pro náš školní časopis souhlasila kapitánka Věra Kirchnerová, rodačka z Litoměřic, která nyní již několik let působí na kriminální policii v Praze. Hned na úvod se zeptám, co si máme pod pojmem kriminální oddělení představit? Spousta lidí si asi představí hrdiny ze svých oblíbených krimi seriálů. Ale zaměření bude asi širší. Tuto otázku jsme položili také dětem: Kriminálka je takové oddělení, kde se řeší třeba vraždy a tak. Uvedla byste to tedy na pravou míru?
Ano děti mají pravdu, na oddělení kriminální služby a vyšetřování se řeší i vraždy. Nejjednodušeji bych to popsala tak, že existují dvě úrovně. Je to stejné jako třeba na základní škole, kde je první a druhý stupeň. Stejně tak existuje kriminální služba a vyšetřování prvního stupně. To jsou obvodní „kriminálky" a pak druhého stupně a to jsou krajské kriminálky. Jak na prvním, tak na druhém stupni jsou jednotlivá oddělení jako třeba, podvody, loupeže, krádeže, když někdo ubližujeme dospělým nebo dětem. Liší se to potom jen tou obtížností a výší trestů, kterou za to člověk co něco spáchá, může dostat.
Jaká byla Vaše cesta k titulu kapitán? A věděla jste již od malička, že budete pracovat u policie?
Od malička určitě ne. Jako dítě jsem chtěla být veterinářka, letuška a i popelářka nebo kosmetička. V patnácti jsem ještě pořádně nevěděla co bych chtěla dělat, ale bavilo mě všechno ohledně cestování, tak jsem šla na střední školu hotelnictví a turismu. Čím jsem byla starší, tak jsem mnohem víc vnímala, jak se k sobě lidé chovají a vlastně ne jen k sobě, ale i ke zvířatům a chtěla jsem nějakým způsobem pomoci a v 21 letech jsem nastoupila k policii a poté vystudovala policejní akademii.
Jaký je rozdíl mezi detektivem a kriminalistou? Je mezi tím rozdíl? Zeptali jsme se dětí a dozvěděli jsme se následující: Kriminalisté pracují v týmu a detektiv je spíš sám nebo jsou dva. Je tomu tak?
Úplně tomu tak v České republice není. Dělíme se na operativce a vyšetřovatele. Operativci pracující většinou ve dvojicích a spolupracují s vyšetřovatelem, který celý spis (nebo daný případ) dotahuje do konce v té papírové podobě. V České republice jsou pouze soukromí detektivové, tzv. soukromá očka, ale to nemá s policií jako takovou nic společného.
Pokud se chci stát kriminalistou, musí má cesta začínat na policejní akademii? Musím být nejprve policista v ulicích?
Nemusí a myslím, že jsem toho jasným důkazem. Střední školu také nemám zaměřenou na policejní činnost, ale školu vysokou už ano. A na otázku, jestli musí být policista nejdříve na ulici? Nemusí, ale za mě to určitě doporučuji, protože tam se člověk naučí nejvíce a pochytí vše, co se mu při další službě bude hodit.
Proč jste se Vy rozhodla stát kriminalistkou? Vidíte ve svém zaměstnání hlubší smysl?
Pracuji na mravnostním oddělení, kde řešíme problematiku páchání trestné činnosti na dětech. V žádném jiném odvětví nevidím hlubší smysl.
Máte vy nějaký oblíbený krimi seriál? Nebo naopak, když vidíte nějaký takový seriál, říkáte si: Ale vždyť tak to vůbec není!
Ano mám, jsou to Případy prvního oddělení. Je to reálný seriál přibližují práci police jako takovou. Na zbytek radši moc nekoukám.
Vím, že jste velká milovnice psů, sledovala jste tedy seriál Komisař Rex?
Na komisaře Rexe jsem koukala moc ráda:), občas se na něj podívám i teď!

Pokračování na další straně.

Pokračovaní rozhovoru s kriminalistkou

foto: Věra Kirchnerová

foto: Věra Kirchnerová

Nepřemýšlela jste někdy, že byste se stala psovodem?
Je pravda, že psi jsou pro mě nedílnou součástí a v minulosti jsem o zařazení mezi psovody uvažovala, ale tím, že jsem sama měla vždycky nějakého hafana doma, tak už by mi nezbýval čas na výcvik toho služebního.
Jaká je pracovní doba? Pokud se nepletu, policisté často slouží i 24h směny. Já osobně mám pracovní dobu 8 hodinovou.
V minulosti jsem sloužila 12 ti hodinové směny a i ty 24 hodinové. Jsou útvary, které vyžadují různé pracovní směny.
Je Vaše práce náročná víc psychicky nebo fyzicky?
Teď už víc psychicky.
Můžeme se zeptat, proč teď více psychicky?
Bohužel v práci vídáme děti, se kterými je velmi špatně zacházeno.
Co je na Vašem zaměstnání nejlepší?
Tak určitě kolegové a celkově kolektiv, který mám vedle sebe, bez toho by se taková práce dělat nedala.
Co je na Vašem zaměstnání nejhorší?
Nejhorší jsou pro mě věci, které nemůžu změnit, ale snažím se je alespoň v tom dobrém ovlivnit a pak také co se týká problematiky ve které pracuji, je pro mě těžký pohled na děti a mladé lidi, kteří sami sobě ubližují, sebepoškozují se.
Berete si někdy práci domů? A jak Vaši práci vnímá rodina?
Práci si domů nikdy neberu. Samozřejmě občas mi v hlavě nějaké věci doznívají, ale doma se o své práci nebavím. Rodina ji vnímá pozitivně a s pochopením její náročnosti.
Čemu se věnujete ve volném čase?
Mám ráda sport, to je takové moje odreagování. Občas zajdu do kina na dobrý film, nebo posedět s přáteli nebo rodinou.
Děkujeme Vám za rozhovor.

Rozhovor s nadporučíkem Tomášem Lisko

foto: Tomáš Lisko

Dobrý den, moc Vám děkujeme za to, že jste si na nás udělal čas.
1. Můžete se nám, prosím, krátce představit? Máte nějaké zaměření nebo specializaci?
Jmenuji se Tomáš Lisko, původem jsem z Ostravy, ale díky rodině a práci jsem se usídlil v Praze. U PČR slouží 20let a po celou dobu pracuji na Praze 10. V současné době zastávám funkci vedoucího oddělení PČR Místní oddělení Vršovice a mám na starosti vše, co se týká části Praha-Vršovice.

2. Chtěl jste být vždy policistou nebo Vás v dětství lákalo nějaké jiné zaměstnání?
Původně jsem chtěl po vojenské službě zůstat u armády ČR, ale nakonec to osud vymyslel jinak a já jsem nastoupil k PČR. Jelikož jsem byl vždy sportovně založen, vyhledával jsem aktivní povolání. Vždy jsem chtěl pracovat ve státních složkách.

3. Sledoval jste třeba nějaké kriminální seriály, které Vás inspirovaly k tomu, stát se policistou?
Asi jako každý v mém věku, i já jsem vyrůstal na filmech Terminátor, Rambo a podobně. To byla má inspirace.

4. Kdybychom se chtěli stát my policistou, co bychom pro to měli udělat. Existuje nějaká střední nebo vysoká škola, která nás na výkon tohoto povolání připraví? Kde po republice tyto školy jsou?
Myslím, že pokud se chce někdo stát policistou, měl by být sportovně založen a měl by mít kladný vztah k dodržování zásad a pravidel. Samozřejmě je potřeba splnit tři důležité zkoušky pro přijetí k PČR. Psychotesty, zdravotní vyšetření a fyzické testy. Fyzické testy si určitě můžete vyzkoušet i v rámci tělesné výchovy a rádi se k Vám přijedeme podívat.

V současné době existuje spousta středních škol, které jsou vhodné absolvovat před nástupem k PČR. Školy lze najít v rámci celé ČR, ale máme samozřejmě i střední školy, které spadají přímo do kompetence samotné PČR. Tyto školy můžete najít v Praze, Brně nebo Holešově. Další střední školy, odkud k nám přicházejí uchazeči, jsou např. Trivis nebo Bezpečnostně právní škola. Pokud se jedná o vysoké školy, tak hlavní a nejčastěji navštěvovanou školou je Policejní akademie ČR, dále AMBIS a Vysoká škola finančně správní.

5. Jsou tyto školy a akademie náročné? Musíme se hodně učit? Asi na škole bude také poměrně dost hodin tělesné výchovy, že?
Pokud nastoupíte k PČR, čeká Vás 9 měsíců studia, kde se učíte různé zákony, jak správně provádět zákroky a také jak například komunikovat s pachatelem. Při tomto studiu již pobíráte plat i přesto, že se učíte a nejste ještě zapojeni do samotné služby u PČR. Fyzická příprava je nedílnou součástí tohoto studia, se zaměřením jak na fyzičku, tak i bojové sporty, různé chvaty a páky na svedení osoby. Pokud se jedná o samotné studium například na střední nebo vysoké škole bez nástupu k PČR, ale se zaměřením na oblast práce ve složkách IZS (Integrovaný záchranný systém), jedná se o učení stejně náročné jako u jiných zaměření.

6. Je práce policisty náročná? Komu byste ji doporučil?
Práce policisty, je velmi náročné zaměstnání. Často vstupujete do situací, ze kterých ostatní utíkají. Musíte být vždy dobře připraven na každou službu a to fyzicky a hlavně psychicky. Práci bych doporučil každému, kdo chce pomáhat lidem a chce být strážcem zákona. Je to práce, kdy se spoléháte na Vaše kolegy a naopak musíte být dobrým kolegou, na kterého je spoleh. Je to hodně týmová práce.

Pokračování na další straně

Rozhovor s nadporučíkem Tomášem Lisko

foto: Tomáš Lisko

7. Jaká je pracovní doba? Slyšeli jsme, že se slouží i 24 hodin. To musí být velmi náročné.
Pracovní doba je různá dle typu práce a Vašeho zařazení. Například na našem oddělení je rozdělení následující. Policisté, kteří slouží tzv. hlídku venku ve vozidlech, pracují ve 12hodinových směnách tak, aby měl každý z nich vždy dostatek energie na zákroky. Ono jen 12hod přes den nebo v noci řídit auto je náročné. Mají dvě denní služby, dvě noční služby a následně 4 dny volna.

Policisté, kteří pracují na dozorčí službě, přijímají na oddělení veškerá oznámení, provádějí ohledání míst krádeží, vloupání, zajišťují stopy, tak pracují ve směnách trvajících 24hodin, následně mají 3 dny volna a opět nastupují do práce.

Policisté, kteří následně zpracovávají případy, hledají další stopy a propojují každou novou informaci až do chvíle, kdy se podaří chytnout pachatele, pracují 8 hodin denně a jsou v práci v pracovní dny a víkendy mají volné.

8. Jaký je rozdíl mezi městským policistou a policistou státním?
Rozdíl je takový, že městský strážník (nikoli policista) má přidělený úsek, ve kterém dohlíží na veřejný pořádek. Jedná se především o parkování, rušení nočního klidu, porušování nařízení hl. m. Prahy (například popíjení alkoholických nápojů na veřejných místech, kontrolu psů na vodítku apod. Spadají do kompetence města, které je zřizovatelem Městské Policie.

Státní policisté, se samozřejmě také věnují věcem, které jsou výše vyjmenované, navíc zpracovávají nápad trestné činnosti. Například krádeže, vloupání do domu, přepadení a vše co obyvatelé chtějí nahlásit a následně prověřit či prošetřit. Zajišťují bezpečnostní opatření na shromážděních, demonstracích a fotbalových zápasech, pátrají po ztracených osobách apod. Policii ČR zřizuje stát a spadají pod vedení ministerstva vnitra.

9. Můžete nám prozradit průměrný plat policisty?
Nástupní plat nového policisty, je okolo 30 tisíc hrubého, plus dostává náborový příspěvek ve výši 150.000,-. Následně po absolvování základní odborné přípravy (9 měsíců škola), se jeho plat odvíjí od místa a pozice na které pracuje a to je velmi různé. Samozřejmě jeho plat roste i s roky, které odpracuje pro PČR.

10. Můžete nám popsat svůj obvyklý pracovní den?
Pokud se jedná o můj pracovní den, tak nastupuji v 7:30 a od končící dozorčí a hlídkové služby přeberu veškeré informace a zpracované případy po dobu jejich služby. Následně v 8:00 proběhne schůzka s ostatními policisty, kde si rozdáme úkoly a případy, na kterých je potřeba pracovat. Pokud nás čeká například fotbalové opatření je potřeba absolvovat několik jednání, kde si připravíme podklady a určíme si, kolik policistů na takové opatření potřebujeme a kde je rozmístíme. Moje funkce je tedy

foto: Tomáš Lisko

spíše manažerská, ale i přesto se ještě často podívám ven do ulic a provádím i zákroky proti různým osobám pachatele. Pracovní den zakončuji v 15:45, pokud nemám jiné povinnosti, jako jsou právě bezpečnostní opatření, které jsou mnohdy až do pozdních večerních hodin.

11. Co Vás na Vaší práci baví a bez čeho byste se dokázal obejít?
Na mé práce mě nejvíce baví to, že pomáhám lidem a že mám kolem sebe 40 kolegů policistů, kteří jsou jako moje rodina a jsme jeden tým. Asi už bych se neobešel bez možnosti pomáhat lidem měnit jejich osudy, díky vyřešeným případům.

12. Prozradíte nám nějaký zajímavý případ, na kterém jste pracoval?
Myslím si, že nejzajímavější případy jsou ty, kde se Vám podaří zachránit lidský život. V jednom takovém případě, se mi podařilo rychlým zákrokem stáhnout zpět do bytu osobu, která seděla na venkovním parapetu okna v 5. patře a chtěla skočit, vše tedy dopadlo dobře. V takovém případě jsou to sekundy, kdy se musíte rozhodnout, jak provedete zákrok a rozhodně není žádný čas na chybu. Ale tuhle práci dělám proto, abych mohl pomáhat.

13. Co nejzajímavějšího jste kdy vyšetřoval?
Těch případů bylo tolik, že se jen těžko dá vybrat pouze jeden, ale uvedu Vám případy, které řeším často a jsou vždy zajímavé tím, že musíte provést vždy správné a důkladné prošetření případu. Již několik let se věnuji v rámci své profese mimo jiné i problematice domácího násilí, musím často posuzovat, zda jsou osoby, které spolu bydlí jako rodina, v bezpečí. V těchto případech musíte velmi dobře rozeznat osobu pachatele (agresora) a osobu poškozenou (oběť). Velmi často se jedná i o děti, které nemají šťastný život a je potřeba jim pomoci. Takovým kolegou vyšetřovatelem, může být každý z Vás. Je potřeba se vždy dobře dívat okolo sebe a naslouchat, co Vám například říkají kamarádi a jestli někdo ve Vašem okolí nepotřebuje pomoci.

14. Dostal jste se někdy do nějaké potyčky?
Za 20let služby, jsem byl přítomen u spousty potyček. Někdy to bylo v rámci doprovodu fanoušků na fotbalová utkání, kde mají mnohočlennou převahu, jinde je to hospodská rvačka, kde musíte zakročit a sjednat pořádek, nebo potyčka dvou řidičů aut, kteří si nedali přednost. Vždy je důležité zakročit, ale zároveň je potřeba provést vše tak, aby nedošlo ke zranění Vás, nebo Vašich kolegů. Osoby, které se účastní těchto potyček, jsou často pod vlivem alkoholu nebo drog a zákroky proti nim jsou velmi nebezpečné.

15. Máte nějaké pracovní sny a cíle?
Můj sen jsem si splnil. Mám skvělé oddělení, mám dobré policisty a máme mnoho uzavřených případů, které se nám podařilo vyřešit. Cíl mám jediný. Dělat svou práci co nejlépe a díky tomu opravdu pomáhat lidem a vytvářet jim úsměv na tváři.

Moc Vám děkujeme za rozhovor.